

Nr 435.

Av herr **Jacobsson** i Igelsbo m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 60, med förslag till lag om rätt till fiske, m. m.

I proposition nr 60 till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t på grundval av tvenne utredningar framlagt förslag till lag om rätt till fiske jämte följdförfattningar.

Förslaget grundar sig bland annat på den år 1943 tillsatta fiskerättskommitténs förslag till fiskelag m. m. Kungl. Maj:ts förslag skiljer sig emellertid från fiskerättskommitténs förslag därutinnan att de i kommittéförslaget upptagna reviderade reglerna om fiskevården icke finnas medtagna. Kungl. Maj:t har ställt i utsikt att dessa frågor skulle bli föremål för ytterligare utredning innan lagförslag i denna del framlades i riksdagen.

Detta förhållande är speciellt för insjöfiskets del att beklaga. Enligt uppfattningar som uttalats bland annat av insjöfiskarens organisationer böra för sötvattensfisket skapas sådana bestämmelser att garantier erhållas för att åtminstone de värdefulla fiskbestånd, som nu finnas i insjöarna, bibehållas. Jämväl fiskerättskommittén har varit övertygad om att den nuvarande fiskevården icke är tillräcklig. Det torde sålunda kunna hävdas att smidigare lagregler måste tillskapas till skydd för fiskbeståndet i åtskilliga insjöar där alltmera ökad avfiskning gör sig gällande.

Det för riksdagen framlagda förslaget innebär bland annat att vissa områden i de större insjöarna bli öppnade för fritt fiske. Då så sker, är det emellertid enligt vår uppfattning ett oeftergivligt villkor att man samtidigt genomför regler om fiskevård beträffande i vart fall sådana vatten. Det föreligger annars en mycket allvarlig risk för att fiskbeståndet i åtskilliga vatten — innan någon ny lag om fiskevården föreligger — hinner bli så förminskat genom för stark avfiskning att det kan komma att fordras årtionden innan man kan erhålla jämvikt mellan tillväxten och avfiskningen. Att en sådan tendens redan nu är för handen inom de vattenområden där genom Stockholms stads försorg fisket upplåtits för en större allmänhet torde vara ovedersägligt. Risker av ifrågavarande slag äro givetvis störst inom sådana fiskevatten som bli upplåtna till fritt fiske och som äro belägna nära tätorter. Lagförslagets bestämmelser om vanhävd torde icke vara ägnade att helt eliminera dessa risker. Härtill kommer att skapandet av det föreslagna fria fisket exempelvis i Mälaren kommer att medföra avsevärda besvärligheter för förvärvsfiskare.

Ehuru av mindre vikt bör ytterligare anmärkas det förhållandet att förslaget icke i helt tillfredsställande utsträckning har beaktat vissa vattenområden där för närvarande en grupp fiskare utövar fiske grundat på gammal sedvänja men där på grund av extrema äganderättsförhållanden tvistigheter lätt kunna komma att uppstå. Vi avse härmed närmast fisket i Dettern och Brandsfjorden i Vänern, där fiskeförhållandena utan tvivel inom en icke alltför avlägsen framtid komma att bliva föremål för komplikationer. Det hade varit lämpligt om denna fråga upptagits till behandling redan i samband med det nu framlagda lagförslaget.

Med hänsyn till lagförslagens ovan antydda följder för insjöfiskets del anse vi att lagförslaget i denna del icke bör antagas utan att tillfredsställande bestämmelser om fiskevården i sötvatten samtidigt meddelas. Det vore lämpligt att därvid även reglera frågorna om fiskevårdsavgift.

Vi hemställa sålunda,

att Kungl. Maj:ts proposition nr 60 i den del som avser sötvattensfisket måtte avslås; samt

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa, att Kungl. Maj:t måtte snarast framlägga nytt förslag till lag om sötvattensfisket innehållande jämväl de nödiga regler som erfordras för tillfredsställande fiskevård.

Stockholm den 21 februari 1950.

Rudolf Boman
i Kieryd.

A. Widén.

Edvin Jacobsson
i Igelsbo.
K. Gust. Wirtén.